

Registered with the Registrar of NewsPapers for India R. No. 62828 / 95
Date of Publication : 1st of Every month Date of Posting : 5th & 6th of Every month
Regd. No. TN / CC (S) DN / 119 / 12-14 Licensed to Post without Prepayment
WPP No. TN/PMG(CCR)/WPP-608/12-14

வேஞு : 19

ஆகஸ்ட் 2013

கானம் : 1

Published by S.Srinivasan on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, New No.2, Old No.24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600083 and Printed by Mr.R.Kumaravel of Raj Thilak Printers (P) Ltd, 1/545A, Sivakasi Co-Op Society Industrial Estate, Sivakasi. Editor: S.Sridhar

Related Websites : www.namadwaar.org

Email:contact@namadwaar.org

பதி வரி: Rs.10/-
மதுரமுரள் MADHURA MURALI
கண்டு சுக்கி ரூ120/-
மஹாரண்யம் பூந்தீர் முரளிதா ஸ்வாமிஜி அவர்கள் அருளாசியுடன்
வெளிவரும் தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேஞு : 19

ஆகஸ்ட் 2013

கானம் : 1

Delivered by India Post

www.indiapost.gov.in

ஜூலை 14,15 - பியங்கானந்தர் கல்கரே சீராம ஸ்ரீகந்தர் ஆஞ்சநோயர் கேள்வில்லை

ஜூலை 30 - ராணுப்பேட்டை பெல் டவுன்ஷிப் மனமகிழ் மன்றத்தில் யஹாயந்தீர் கூட்டு விராக்தனை

ஸ்ரீ ஹரி :

மஹாராண்யம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதர் ஸ்வாமிஜில்
அவர்கள் அருளாசிபுடன்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேஞு: 19

ஆகஸ்ட் 2013

காணம்: 1

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே

இந்த இதழில் ...

மதுரமான மஹனீயர் - 209	03	சனாதன புதிர்	24
ஸ்ரீஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்	09	பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை	25
பாகவதபழம் -ஸ்கந்தம்2 -ப3	11	பிருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும்	30
மலர்களின் தன்மை!	14	மாலே மணிவண்ணா	32
ஸ்வாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர்	22	அப்பாலுக்கு அப்பால்	34

**Pain itself destroys Pain. Suffering itself
frees man from suffering.**

-J.Krishnaji (JK)

முன் அட்டை - மதுரபுரி பாகவத பவனத்தில்
ஸ்ரீஸ்வாமிஜி
பின் அட்டை - ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களின்
Infinite ways to Infinite Bliss ஆங்கில நூல்
வழிவை, மஹாராம்மிரத்தை சேர்ந்த
ஸ்ரீபிரவாந்த ஹிரே அவர்கள், மராட்டியில்
மொழிபெயர்த்த நூல் ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களின்
முன்பாக ஜீலை 22, குரு பூர்ணிமா அன்று மதுரபுரியில் வெளியீடு.

ஸ்ரீ ஸ்வாமினா அவர்களின் கீர்த்தனைம்

ராகம் : ஸஹானா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சலியாத மனம் வேண்டும் - மலையப்பா நீ அதில்

நிலையாக நின்றிட வேண்டும்

(சலியாத ..)

அனுபல்லவி

லலித கதியில் நான் பக்தி செய்திட வேண்டும்

பலிதமும் அதில் நீ அருளிட வேண்டும்

சரணங்கள்

(சலியாத ..)

நிலைகுலையாத உறுதியும் வேண்டும்

இளைப்பாறுதலும் உன் திருவடியில் வேண்டும்

களைப்பே இல்லாமல் பக்தி செய்திட வேண்டும் - பந்த

தளைகளை நீ வேறோடு அறுத்திட வேண்டும்

(சலியாத ..)

தலைதூக்கி ஆடிடும் நான் நானென்னும் பாவத்தை

முளையோடு நீ கிள்ளி ஏறிதல் வேண்டும்

அலை பாய்ந்திடும் மனதை உன் அருளால் அடக்கி - என்

தலை என்றும் நின் திருவடியில் பணிந்திட வேண்டும்

(சலியாத ..)

What a beauty, I realise, the SELF is SELFLESS!

– Maharanyam Sri Sri Muralidhara Swamiji

மதுரமரன்

மஹாயீ - 209

டாக்டர்.ஆ.பாக்யநாதன்

நமது அக்னானத்தை போக்கி, முக்தியை தர வல்லவரே குருநாதர் ஆவார். குருநாதர் என்பவர், ஏராளமானோருக்கு நிழல் தரும், மிகப்பெரிய ஆலமரம் போன்றவர். உலக வாழ்வில் சிக்கி, வெய்யிலினால் சுட்டெரிக்கப்படும் ஒருவருக்கு ஆலமரமானது, நிழலான மனசாந்தியையும், பாதுகாப்பையும் அதன் வழி செல்வோர் அனைவருக்கும் தருகிறது. அதுபோல், சம்சார துக்கத்தினால் தகிக்கப்படும் ஒருவருக்கு, குருவானவர், உலக வாழ்வில் ஏற்படும் இன்னல்களில் இருந்து காத்து, தன்னை சரணடைந்தவர்களுக்கு ஒரு அரணாயும் இருந்து, முக்தியும் தந்து அருள்கிறார். அவரது சான்னித்யம் தரும் கருணை நிழல் என்பது மிக அலாதியான ஒன்று என்பதை, அதை அனுபவித்தவர் நன்கு உணர்வர்.

ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களின் அருட்நிழலில் வாழும் பாக்யம் பெற்ற பல குடும்பங்களில் ஒன்றுதான், சென்னை அண்ணாநகரை சேர்ந்த டாக்டர் திரு.கணகராஜ் அவர்களின் குடும்பம். அவரது மனைவி, மக்கள் என்று குடும்பம் முழுவதுமே, ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களிடம் மிகவும் பக்தி பூண்ட ஒன்று ஆகும்.

திரு.கணகராஜ் அவர்கள், ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களை தரிசிக்கும் முன், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரிடம் மிகவும் ஈடுபட்டவர். அவரது நூல்களை மிகவும் விரும்பி படிப்பார். அப்படி படிக்கையில் எல்லாம், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரது பக்தர்களுக்கு கிடைத்தது போன்று, தமக்கும் ஒரு ஞான குரு வாய்க்க மாட்டாரா, அவரை நாமும் நேரில் தரிசித்து, பேசி மகிழ மாட்டோமா? ராமகிருஷ்ணரின் லீலைகளை அவரது பக்தர்கள் நேரில் அனுபவித்தது போல், நமக்கும் ஒரு வாய்ப்பை கடவுள் அருள்வாரா என்று ஏங்குவார். அப்படி ஒரு உத்தம குரு கிடைக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி பிரார்த்திக்கவும் செய்வார், அவர் செய்த

பிரார்த்தனைதான், அவரை ஸ்வாமிஜி அவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்துவிட்டது எனலாம்.

தொலைக்காட்சியில் ஸ்வாமிஜி அவர்களின் அருளுரைகளை கேட்டு, எண்ணற்றவர்கள் மிகுந்த பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆன்மீகத்தில் சரியான வழியில் முன்னேற, அது ஒரு கருவியாய் இருந்ததை மறுப்பதற்கே இல்லை. அதை கேட்பதனால் மட்டுமே, மனசாந்தி உற்றோர் ஏராளம். அப்படித்தான், நமது டாக்டர் கனகராஜம், ஸ்வாமிஜி அவர்களின் அருளுரைகளை, தொலைக்காட்சியில் கேட்கத் தொடங்கினார்.

நம் குருநாதர் அருளிய உரைகளை, கேட்கும் பாக்யம் பெற்றிருந்தார் டாக்டர் கனகராஜ். சென்னை ரமண கேந்திராவின் அழைப்பின் பேரில், ஸ்வாமிஜி அவர்கள், பகவான் ரமணர் அருளிய அகஷரமணமாலையை, பல நாட்கள் தொடர் உபன்யாசமாக வழங்கினார்கள். அதில் எல்லாம், ரமணர் சொல்லும் ஆத்ம விசாரம் மற்றும் வேதாந்த தத்துவங்களை எல்லாம் கூறி இருந்தார்கள். அதை கேட்ட அனைவரும், ரமணர் உபதேசித்த மார்க்கம் பற்றிய தெளிவை பெற்றனர். அவற்றை எல்லாம் கேட்ட திரு.கனகராஜ், இப்படி எல்லாம் எப்படி குருநாதரால் தெளிவாக, அழகாக பேச முடிகிறது என வியந்தார். வெறும் நூலறிவினால் மட்டும் இப்படி பேச முடியாது என்று அவருக்குத் தோன்றியது. ஸ்வாமிஜியின் உரைகளை கேட்போருக்கு, பக்தி, ஞான, வைராக்கியம் பெற வேண்டும் என்ற ஆசையும் உத்வேகமும் ஏற்படும். திரு.கனகராஜிற்கும், ஆத்மவிசாரம் பயில வேண்டும் என்ற உந்துதல் ஏற்பட்டது.

குருவானவர், நமக்கு எது பிடிக்கிறதோ அதையே சொல்ல வேண்டும் என்று, நாம் எதிர்பார்ப்போம். குருநாதரோ, எது நமக்கு மிகவும் உகந்ததோ, அதையே உபதேசிப்பார். 2003 நவம்பரில் குருநாதரை நேரில் தரிசனம் செய்ததில் இருந்து, குருநாதரிடம் கனகராஜிற்கு ஈர்ப்பு அதிகமாகியது. ஆத்மவிசாரம் பழக விருப்பம் கொண்டிருந்த அவரிடம், குருநாதர், "ஆத்ம விசாரம் மிக உயர்ந்த விஷயம்தான். உனக்கு நாமஜபம் போதுமே; அதுவே

உன்னை உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டு செல்லுமே" என்று அனுக்ரஹி தொர்கள்.

திரு.கனகராஜின் பக்தி அழகாக இருக்கும். அவர் சிவராத்திரியின்பொழுது, தவறாமல் கூடை கூடையாக வில்வ தளங்களை கொண்டு வந்து, ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களிடம் சமர்ப்பிப்பார். அவர் குருநாதரிடம் பேசுவது கூட, மிக அழகாக இருக்கும். டாக்டர் கனகராஜை அறிந்தவருக்கு, இது தெரிந்த விஷயம்.

சத்சங்கத்து அன்பர்கள், பலவித பிரார்த்தனைகளை குருநாதரிடம் வைப்பதுண்டு. மேலும், அவற்றையும் பலவிதமாய் தெரிவிப்பார். சிலர், வீட்டிலேயே மானசீகமாக பிரார்த்தனை செய்வார். உள்ளுரில் இருப்பவர்களோ, நேரில் ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களை தரிசித்து, தங்கள் பிரார்த்தனைகளை சொல்வார். வெளிநாடு மற்றும் வெளியூர்களில் இருப்பவர்களோ, தங்களது கோரிக்கைகளை, தபால் மூலம் தெரிவிப்பார். அப்படி ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு எழுதப்பட்டு வரும் தபால்களை எல்லாம், அவரிடம் படித்துக் காட்டுவது எனது வழக்கம். அவற்றில் ஒன்றைக் கூட விடாமல், எவ்வளவு நேரம் ஆணாலும், பொறுமையாக, எல்லாவற்றையும் ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்கள் கேட்பார்கள். அப்படி அவர் கேட்பதே, அன்பர்களின் வேண்டுகோள்களுக்கு ஒரு தீர்வாக அமைந்து விடும்.

ஒருமுறை ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு, ஒரு தபால் வந்தது. அதில் முகவரியோ, பெயரோ ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. உள்ளே அழகான பாடல் மட்டுமே இருந்தது. "என் செயலன்று யாவும் நீன் செயலென்று என்னுவேன் ஒவ்வொரு காலம்....." என்று தொடங்கும் பாடலுடன் மற்றொரு பாடலும் அக்கடிதத்தில் இருந்தது. வேறு ஒன்றும் இல்லை. "மாயையால் எல்லாம் என் செயல் என்று மயங்கும் என்னை, என் மன அழுக்குகளை எல்லாம் நீக்கி, எல்லாம் உன் செயல் என்று பார்க்கும் ஞானத்தை தந்தருள்வாய் சக்சிதானந்த குருவே" என்று ஏற்ததாழ் பொருள்படும் விதமாக

இருந்தது அப்பாடல்கள். முகவரியோ, பெயரோ இல்லாத, அந்த கடிதத்தை, நான் அப்படியே குருநாதரிடம் காண்பிக்க, அவர் அதை படித்துவிட்டு, புன்முறுவலித்தார். பின்னர் "டாக்டர் கனகராஜ் எழுதி இருக்கிறார். தாயுமானவர் பாடல், அழகாக இருக்கிறது என்று சொல்" என்றார். அப்படியே நான் அதை கனகராஜிடம் சொன்னேன். அவருக்கு ஒரே ஆச்சரியம். "தான்தான் எழுதியது என்று எப்படி குருநாதர் அறிந்தார். அவர் எத்துணை அன்பர்களை தினம் சந்திக்கிறார்? எவ்வளவு விஷயங்களை அவர்களிடமிருந்து கேட்கிறார்? அப்படி இருந்தும், குருநாதர் நமது ஒவ்வொரு அசைவையும் அறிந்தவராக இருக்கிறாரே" என்று ஆச்சரியம் அவருக்கு. ஒரு செயலை செய்த விதத்தில் இருந்தே கூட, இதை இன்னார்தான் செய்திருப்பார் என்று துல்யமாக சொல்லிவிடுவார் குருநாதர்!

ரத்தினங்களும், விலை உயர்ந்த பொருட்களையும் தர தயாராயிருக்கும் ஒரு ராஜாவிடம், அரை கிலோ காய்கறியை கொடு என்று கேட்பது அவனையே அவமானப்படுத்தும் அல்லவா? அதுபோலவே தன்னையே தர தயாராக இருக்கும் பகவானிடம், உலக விஷயங்களுக்கான பிரார்த்தனைகளை வைப்பது என்பது, அவனையே தாழ்த்துவதாகும் என்று பூஸ்வாமிஜி அவர்களே உபன்யாசங்களில் சொல்வதுண்டு. அதுபோலத்தான், கனகராஜாம், பூஸ்வாமிஜி அவர்களிடம், உலக விஷயங்கள் எதையும் கேட்கக்கூடாது. குருநாதரிடம் ஆன்மீக முன்னேற்றம் சம்பந்தமாகத்தான் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என உறுதியாக இருந்தார். ஆனால், உலகில் துன்பம் என்பது வருகையில், குருநாதரிடம் சென்று முறையிடாமல், வேறு யாரிடம் சொல்ல முடியும்?

ஏழு வருடங்களுக்கு முன்பு, ஒரு ரியல் எஸ்டேட் புரோக்கர், கனகராஜிடம் வந்து, அம்பத்தார் அருகில் நல்ல பிளாட்டுகள் இருப்பதாகவும், அதை வாங்கும்படியும் சொல்லி இருக்கிறார். பிளாட்களை பார்த்து பிடித்து இருந்ததால், வாங்க ஒப்பு கொண்டார் கனகராஜ். புரோக்கரிடம் அவர் தெளிவாக, "லேஅவுட் ஓனிடமிருந்து, கணிசமான தொகை உங்களுக்கு

கமிஷனாக கிடைக்கும் என்பதால், என்னிடம் கமிஷன் எதிர்பார்க்க கூடாது. நான் கொஞ்சமும் கமிஷன் தர மாட்டேன். இதற்கு சரி என்றால் மட்டுமே, நான் பிளாட்டுகளை வாங்குகிறேன்" என்றிருக்கிறார். புரோக்கரும் ஒப்பு கொண்டார். பின்னர் கனகராஜ் பிளாட்டுகள் வாங்கி, ரெஜிஸ்ட்ரேஷனும் முடிந்து போனது. ஒரு வாரத்திற்கு பிறகு, புரோக்கர் கனகராஜை தேடி வந்து, கமிஷன் தொகை வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். கமிஷன் தர முடியாது என்று முன்பு சொன்னதை, நினைவுட்டினார் கனகராஜ். ஆட்களை அழைத்து வந்து, கிளினிக்கில் தகராறு செய்வேன் என்று புரோக்கரிடமிருந்து மிரட்டல் வந்தது. "பணம் கொடுத்துவிடலாமெனினும், ஏமாற்ற முயற்சிப்பவரிடம் ஏமாறலாகாது" என கனகராஜ் உறுதியாக இருந்தார். இருந்தாலும், இந்த பிரச்னையால், கனகராஜிற்கு கடுமையான மன உளைச்சல் ஏற்பட்டது. அச்சமயத்தில், குருநாதரை தரிசிக்க வழக்கமாக ஆஸ்ரமத்திற்கு சென்று இருக்கிறார்.

இவர் சென்றபொழுது, ஆஸ்ரமத்தில் கூட்டம் இல்லை. குருநாதரின் அருகாமையில் இருந்திருக்கிறார். மன உளைச்சலில் இருந்ததால், பூரிஸ்வாமிஜி என்ன பேசுகிறார் என்பதில், கனகராஜால் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ப்ரேமிகவரதனின் தர்பாரில் குருநாதரின் அருகாமையில் இருந்தும், மனம் அலைந்தது அவருக்கு மிகவும் வேதனையாக இருந்தது. குருநாதரிடம், "எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இத்துண்பம் விலகி, மனக்குழப்பமும் நீங்க வேண்டும்" என மானசீகமாக பிரார்த்தித்தார் கனகராஜ். அடுத்த நாள் என்ன ஆயிற்று என்றால், புரோக்கர் சொன்ன ஆட்கள் எல்லாம் வந்து, "புரோக்கர் உங்களை பற்றி சொன்னார். இப்படி எல்லாம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி அவரை மிரட்டி, விரட்டி விட்டோம். புரோக்கர் மீண்டும் தொந்திரவு கொடுத்தால், உடனே போன் பண்ணுங்கள்" என்று சொல்லி சென்று விட்டார்கள்!

ஒருமுறை, தனது சொந்த ஊரில், தந்தை வழி வந்த காலி பிளாட்டில் கட்டிடம் ஒன்று கட்டி, வாடனைக்கு விடலாம் என்று

முடிவு செய்தார் கனகராஜ். பல லக்ஷம் ரூபாய் செலவு செய்து, கிட்டத்தட்ட அறுபத் சதவிகித வேலை பூர்த்தி ஆகும் தருணத்தில், ஒரு பிரச்னை வந்தது. அச்சமயம், பக்கத்து பிளாட்டுக்காரர் கோர்ட்டுக்கு சென்று, தொல்லை கொடுத்தார். முக்கிய உறவினரே கூட, அதற்கு உடந்தையாக இருந்தார். அதைப்பார்த்து, என்ன செய்வது என தெரியாமல் தவித்தார் கனகராஜ். மிகுந்த கவலைக்குள்ளானார். அவர் மனைவி, குருநாதரிடம் சொல்வோம் என்றார். வழக்கம் போலவே, இதை எல்லாம் குருநாதரிடம் சொல்லலாகாது என்று, கனகராஜ் அதை மறுத்து இருக்கிறார்.

ஒரு ஏகாதசியன்று, குருநாதர் தீர்த்த பிரசாதம் கொடுக்கையில், கனகராஜின் மனைவி இந்த பிளாட்டிரச்னையை பற்றி, குருநாதரிடம் சொல்லி இருக்கிறார். உடனே குருநாதர் கனகராஜை அழைத்து, கை நிறைய பூவையும், துளசியையும் அள்ளி கொடுத்து, "இதை கொண்டு போய் கட்டிட வேலை நடக்கும் இடத்தில் தூவி விடு" என்றார். அவர் சொன்னதை பயபக்தியோடு செய்தார் கனகராஜ். மூன்றே மாதங்களில், கட்டிட வேலைகள் நல்லபடியாக முடிந்தன. பேங்க் ஒன்று, வாடகைக்கும் எடுத்து கொண்டது. குருநாதரும் அவ்விடத்திற்கு சென்று இருந்தார்கள். குருநாதரின் பாதம் பட்ட நாளையே, கிரஹப்ரவேசமாக கொண்டாடினார் கனகராஜ்!

இதை போன்று குருநாதர் அருளிய பற்பல விஷயங்களை சொல்ல முடியும் என்கிறார் டாக்டர் கனகராஜ். குருநாதருக்கு சம்மதமான வாழ்க்கை, தனக்கும் தன் குடும்பத்தாருக்கும் அமைந்து, குருநாதர் உள்ளத்தில் இடம் பிடிக்கவேண்டும் என்பதே தனது பிரார்த்தனை என்கிறார் அவர்.

நாமாக வலிய போயோ அல்லது
அழைத்தோ, ஆயிரம் பேருக்கு உணவு இடுவதை
காட்டிலும், பசி என்று நம்மை தேடி வரும் ஒருவருக்கு
உணவு இடுவது உயர்ந்தது.

- மஹாரண்யம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிஜி

பக்தர்களீன் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியீ அவர்களீன் பதில்கள்

கேள்வி: என்னுடைய சாதனையில் நான் எந்த முன்னேற்றத்தையும் அடையவில்லையே?

பதில்: தாங்கள் ஒரு சாதகனாகில், கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு யோசிக்காமல் பதில் சொல்லுங்கள்!

உங்களுக்கு குரு யார்? உங்களுடைய உபதேச மந்திரம் என்ன? நீங்கள் பின்பற்றும் மார்க்கம் என்ன? உங்களுடைய உபாசனை தெய்வம் என்ன? ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு நேரம் சாதனையில் ஈடுபடுகின்றீர்கள்? ஒரு சாதகன் கை கொள்ள வேண்டியது என்ன? தவிர்க்க வேண்டியது என்ன? உலக சுகங்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்யாமல் இருக்கின்றீர்களா?

இவற்றிற்கெல்லாம் உங்களால் சரியாக பதில் சொல்ல முடியாது என்றால், நீங்கள் சாதகனே கிடையாது. பிறகுதானே முன்னேற்றத்தை பற்றிய பேச்சு!

கேள்வி: கன்னத்தில் கை வைக்கக்கூடாது; அது ஆகாது என்கின்றார்களோ, ஏன்?

பதில்: ஒருவர் அமர்ந்து, புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருப்பார். அல்லது பலருடன் சேர்ந்து பேசி கொண்டிருப்பார். அல்லது ஏதாவது கதை கேட்டு கொண்டிருப்பார். அல்லது தியானம் செய்ய முயற்சித்து கொண்டிருப்பார்.

அவர் மிகவும் களைப்பாக இருந்தாலோ, அல்லது அவர் செய்து கொண்டிருக்கும் மேற்படி செயல்களில் அவருக்கு ஆர்வம் இல்லாமல் இருந்தாலும், அவருக்கு தூக்கம் வர ஆரம்பித்து விடும். அவர் தூங்க ஆரம்பித்தவுடன் தலை சாய ஆரம்பிக்கும்.

தலை ஏன் சாய்கின்றது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். மூலாதாரத்திலிருந்து கிளம்பும் பிராணன், மனது லயம் அடைவதின் காரணமாக தலைக்கு போக தடுமாறுகின்றது. அதனால்தான் அவருக்கு அடிக்கடி தலை சாய்கின்றது. தூங்கும் பொழுது, தலைக்கு நன்றாக காற்று செல்ல வேண்டும் என்பதற் காகவும், தலைக்கு ஒரு கட்டையையோ தலைகாணியையோ வைத்துக்கொண்டு தூங்குகின்றோம். அல்லது இயற்கையாகவே, கைகளை தலைக்கு சப்போர்ட்(Support) ஆக வைத்துக்கொண்டு தூங்குகின்றோம்.

ஒருவர் அதிகமாக ஒரு விஷயத்தை பற்றி கவலைப்படும்பொழுது பிராணன் தலைக்கு செல்வது தடைப்படுகின்றது. அதனால் கழுத்து லேசாக சாய ஆரம்பிக்கின்றது. உள் மனது அதை அறிந்து, அந்த முகம் சாயாமல் இருக்க கையை அல்லது கைகளை சப்போர்ட் ஆக கொடுத்து தூங்கிக் கொள்கின்றது. கன்னத்தில் கை வைக்காதே என்றால், கவலைப்படாதே; கவலைப்பட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தால் ஒன்றும் பலன் இல்லை; செயலாற்று என்பதையே இது காட்டுகின்றது.

அதிகமான துக்கத்தால் பாதிக்கப்படும்பொழுது, பிராணன் தலைக்கு போவது முழுவதுமாக குறைந்து விடுவதால்தான், சிலர் மயக்கம் அடைந்து விழுந்து விடுகின்றனர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்க ஒன்று.

இறைவன் நமக்கு வாழ்வில் எவ்வளவோ நன்மைகளை செய்துள்ளார். அதற்கெல்லாம், ஏன் கொடுத்தாய் என்று கேட்பதும் இல்லை. அவற்றிற்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்வதும் இல்லை. ஏதாவது கஷ்டம் வருமானால் மட்டும், இறைவனிடம் இதை எதற்காக கொடுத்தாய் என்று சண்டை போட ஆரம்பித்து விடுகிறோம்.

- மஹாரண்யம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிஜி

பரகவத பழும்

ஸ்கந்தம் 2, அத்யாயம் 1

-ஹீஸ்வாமிஜி

(3)

ஞானத்தை அடைய கேள்வி கேட்ட பாச்சித்தை சுகர் கொண்டாடலானார். "ஓருவன் தன் வாழ்க்கையில் நன்றாக நிஷ்டையுடன் தன்னுடைய தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பது, அஷ்டாங்க யோகம் செய்வது, ஆத்மா எது? அநாத்மா எது? என்று விசாரம் செய்வது போன்ற எல்லாவற்றின் பலன், மரண காலத்தில் அவர்களுக்கு நாராயண ஸ்மருதி ஏற்படுவதுதான். ஸ்வதர்மத்தை எத்துணை அனுஷ்டித்தும், யோகாப்யாஸம் செய்தும், தவம் செய்தும், மேலும் என்ன என்ன செய்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்திம காலத்தில் நாராயண ஸ்மருதி வராமல் போய்விட்டால், பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. இதையே பின்னால், பூர்மத் பாகவதத்திலும் பார்க்கப் போகின்றோம். ஐடபரதர் தியானத்தில் நல்ல நிஷ்டை கூடியவராக இருந்த போதிலும், மானிடம் பிரியம் வைத்தார். மானையே நினைத்துக் கொண்டு உயிரைவிட்டு மானாகவே பிறந்தார் என்று பார்க்கின்றோம்.

ஏதாவான் ஸாங்க்ய யோகாப்யாம் ஸ்வதர்ம பரிநிஷ்டயா
ஜூன்மலாப:பர:பும்ஸாமந்தே நாராயணஸ்மருதி: 2:1:6

எவ்வளவோ பாவம் செய்தவனாக இருந்த போதிலும், அஜாமிளனுக்கு அந்திம காலத்தில் நாராயண ஸ்மருதி ஏற்பட்டதையும் பார்க்கப்போகின்றோம். செய்யத்தக்கது, செய்யத்தகாதது போன்ற எல்லாவற்றையும் கடந்தவர்களும், நிர்குண பிரும்மத்தில் லயித்தவர்களான ஜீவன்முக்தர்கள், பெரும்பாலும், ஹரியின் குணங்களை கீர்த்தனம் செய்வதில் எடுப்புகின்றார்கள் என்பதிலிருந்தே, இதன் பெருமை தெரிகின்றது அல்லவா!

பரிநிஷ்டதோடு நெர்குண்ய உத்தமஸ்லோகலீயா
க்ருஹீதசேதா ராஜர்ஷே ஆக்யானம் யததீவான் 2:1:9

வேதத்திற்கு சமமானதும், சாக்ஷாத் பகவானாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டதும், பகவான் என்ற பெயரையே உடையதுமான மிகவும் புகழ் வாய்ந்ததான் இந்த புராணத்தை துவாபராயுகத்தின் முடிவில், என்னுடைய தந்தையான வேத வியாஸரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டேன். ராஜரிஷியே! நான் எப்போதும் நிர்குண பிரும்மத்தில் நிஷ்டையை உடையவனாகவே இருந்து வந்தேன். ஆனால், என்னுடைய தந்தையின் சீடர்கள் காட்டிற்குச் சென்று சமித்து, தர்பை, புஷ்பம், பழம் பறிக்க வழக்கம்போல் வந்தார்கள். அவர்கள் ஒருநாள், இந்த பாகவதத்திலிருந்து பகவான் வேணுகானம் செய்யும் அழகை வர்ணிக்கும் "பர்ஹாபீடம்" என்ற ஸ்லோகத்தை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அதனால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட நான், என் தந்தையிடம் வந்து சேர்ந்தேன். நான் பிரும்மநிஷ்டனாக இருந்த போதிலும் கூட, ஒரு குருகுலத்தில் படிக்கும் மாணவன் எப்படி தன் குரு ஒருமுறை சொல்வதை பலமுறை திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக் கற்பானோ, அதுபோல், நான் இந்த பாகவதத்தை என் தந்தையிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டேன். இந்த பாகவதக் கதையானது, சிரத்தையுடைய பக்தர்களுக்கு முக்கியை கொடுக்கக்கூடியது, பகவானிடத்தில், பலனை கருதாத பக்தியை அளிக்கக்கூடியது. மஹாவிஷ்ணுவிடத்தில் இயற்கையாகவே பக்தி உடைய உங்களுக்கு அந்தக் கதையைத்தான் நான் சொல்லப் போகின்றேன் என்றார். உலக வாழ்க்கையில் பூர்ணமான வெறுப்பு ஏற்பட்டவர்களுக்கு ஹரிநாமகீர்த்தனம். அதாவது நான் சொல்லக்கூடிய பாகவதக் கதையே முக்கியை தருவதற்கு போதுமானது.

உலகத்தில், ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் எந்த லட்சியமும் இல்லாமல், பல விதத்திலும் பொழுதைக் கழித்து வருகின்றான். என்றாவது ஒருநாள் ஒரு நொடியாவது, இந்த அநித்யமான உலகத்திலிருந்து, நித்யமான வாஸதேவனை அடைய என்ன வழி என்று, ஒருவன் சிந்திப்பானாகில், அந்த ஒரு

வெநாடி ஒன்றுதான் அவன் வாழ்க்கையில் அவன் உபயோகமாக செலவழித்த நேரமாகும். இவைகளை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பாசித்திற்கு ஒரு நியாயமான சந்தேகம் வந்திருக்கும். என்ன அது? எல்லாம் சரிதான். ஆனால், எனக்கு வாழ்க்கையோ இன்னும் ஏழு நாட்கள் தானே உள்ளது.

'கட்வாங்கோ நாம ராஜர்ஷி' ஞாத்வேயத்தாமிஹாயுஷ:

முஹமிர்தாத் ஸர்வமுதஸ்ருஜ்ய கதவானபயம் ஹரிம் 2:1:13

அதற்கும் கேட்காமலே பதில் சொல்கின்றார் சுகபிரிம்மம். "கட்வாங்கர் என்ற ராஜரிஷி ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு தனக்கு இன்னும் ஒரு முகூர்த்தம்தான் ஆயுள் உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். அந்த ஒரு முகூர்த்த காலத்திற்குள் அவர் ஞானத்தை அடைந்தார் என்பதை தெரிந்துகொள். கவலைப்படாதே! உனக்கோ இன்னும் ஏழு நாட்கள் இருக்கின்றதே!" என்று உற்சாகப்படுத்துகின்றார்.

(கனியும்)

Global Organisation for Divinity

Presents SAMSKRUTI13
THE INTER SCHOOL HERITAGE FEST

Venue : TaraChand Galada Jain School, T.Nagar Date: 18th August 2013

Event Schedule

1PM	Puranava PreLims	Open to all	Written Round
1.30 PM	Drawing Competition	Class 3 rd - 5 th	Nature- The Best Teacher (Or) India – A fertile land for Spirituality
	Pot Painting	Class 6 th - 8 th	Colours of Hope (Or) Love to Live; Live to Love
	Cartooning	Class 9 th – 12 th	Ancient Wisdom in Modern Science (or) Faith removes obstacles
3PM	Collage	Class 3 rd - 5 th	My India – My Pride (or) Family – A child's first inspiration
	Art from Waste	Class 6 th - 8 th	Paper bag making (or) Jewellery making
	Tshirt Painting	Class 9 th – 12 th	Peace comes from within (or) Think Happy; Be Happy
	Easy Contest (Online)	Class 8 th – 12 th	Humanity and Divinity are inseparable
4.30 PM	Puranava Finals		Indian Heritage Quiz
5.30 PM	Prize Distribution		

Last Date For Registration: 10th August 2013; BEST SCHOOL TEAM WILL RECEIVE THE ROLLING SHIELD FROM THE 2012 CHAMPIONS; Contact 9894059669 / 9840397927 / 9841307152; Email: samskruti.god@gmail.com

அனுபவம் 6

-மலர்களீன் தன்மை -ஸ்ரீபத்மபாதர்

நம்முடைய ஹிந்து கல்யாண முறைகளில், மாலை மாற்றுவது என்பது ஒரு முக்கிய சடங்காக உள்ளது. அப்படி மாலை மாற்றும்பொழுது, தம்பதிகள் இரண்டுபேரையும் பரிகாசம் செய்வதும், அங்கு இருப்பவர்கள் கைதட்டி மகிழ்வதும், ஒரு கிண்டலும் கேவியுமாக இருக்கும் சமயம், இதை ஏதோ ஒரு குழந்தைகள் விளையாட்டு சமாசாரம் மாதிரியோ, ஒரு கேளிக்கை மாதிரியோ அல்லது கல்யாணத்தை குதூஹலமாக நடத்துவதற்கு ஒரு சடங்கு மாதிரியோ நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் இதில் ஒரு ஆழமான கருத்து உள்ளது.

பூக்களுக்கு ஒரு விசேஷ தன்மை உண்டு. அது என்ன என்றால், நம்முடைய மனதில் இருக்கக்கூடிய எண்ணங்களையே பூக்கள் பதிவு செய்துகொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளன. அதுவும் வாசனை உள்ள மலர்களுக்கு, அத்தகைய சக்தி உண்டு. அதனால்தான் இறைவனை வழிபடும்பொழுது வாசனையில்லாத பூக்களைக் கொண்டு வழிபடக்கூடாது என்று சொல்லுகின்றோம். உதாரணமாக, பூக்களைக் கொண்டு விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தை உச்சரித்து, நாம் அர்ச்சனை செய்கின்றோம். அப்படி ஒரு பூவை எடுத்து ‘பயநாசின்யை நம’ (என்னுடைய பயத்தைப் போக்குவாயாக) என்று மனமார உச்சரிக்கும்பொழுது, அந்த எண்ணத்தை, அந்தப் பூ தன்னிடம் பதிவு செய்துகொண்டு, இறைவனிடம் கொண்டு சேர்க்கும்.

அதுபோல்தான் மஹாராஷ்ட்ரா பக்தரான ஞானேஷ்வரர், இதை ஒரு அபங்கத்தில் சொல்கின்றார். ‘ருணு ஜாணு ருணு ஜாணு ரே ப்ரமரா’ வண்டே! நீ பூவிடம் சென்று ஏதோ பேசிக்கொண்டிருக்கின்றாய்! என்னுடைய மனதில் இருக்கக்கூடிய எண்ணங்களை எல்லாம் நான் உண்ணிடம் சொல்கின்றேன். நீ அந்த பூவிடம் சொல்லிவிடு. அந்தப் பூ பாண்டுரங்கனிடம் மாலையாகப் போகும்பொழுது, காதில் இந்தச்

செய்தியைச் சொல்லட்டும்". இந்தத் தத்துவத்தைத்தான் அவர் அழகாக தன்னுடைய பாடலில் சொல்கின்றார். அதனால் பூக்களானது, நம்முடைய எண்ணத்தை பகவானிடம் கொண்டு சேர்க்கும் என்பது புலப்படுகின்றது.

இந்த காரணத்தினால்தான் நாம் பூஜை செய்த பூக்களானது சில மணி நேரங்களாவது, பகவானின் சன்னிதானத்தில் இருக்க வேண்டும். பிறகு அவைகளை அப்பறப்படுத்தும்பொழுது, கால்கள் படாமல், அவைகளை அலட்சியப்படுத்தாமல், தண்ணீரோ அல்லது பூச்செடியின் வேரிலோ சேர்த்துவிட வேண்டும். அவைகளை நாம் பிரசாதமாக எடுத்துக்கொண்டு, தலையில் வைத்துக்கொண்டாலும், உண்டாலும், நமக்கு நன்மைகள் ஏற்படும்.

கோவிலிலே இறைவனுக்கு சாற்றிக் களைந்த மாலையை நமக்குக் கொடுக்கும்பொழுது, அது ஏதோ ஒரு மரியாதைக்காக நமக்கு கொடுக்கின்ற ஒரு விஷயமாக அதை நினைத்து, அதை வேண்டாம் என்று அலட்சியப்படுத்தினால், வாழ்க்கையில் நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய நன்மையை நாம் இழந்துவிடுவோம். அது மரியாதைக்காக கொடுக்கக்கூடிய விஷயம் அன்று. இறைவனுடைய தெய்வீக சக்தியை அது தாங்கிக்கொண்டு, நம்முடைய உடலிலே பாயச்செய்யக்கூடிய சக்தி அதற்கு உண்டு. நம்முடைய மதத்திலே, வைதவ்யம் அடைந்த பெண்கள் பூ வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் என்ன? 'ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து தலையில் பூ வைத்துக்கொள்கின்றது. விதவையான பிறகு பூ வைக்கக்கூடாது என்று சொல்வது என்ன நியாயம்?' என்று ஒரு கேள்வி கேட்கலாம். என்ன காரணம் என்றால், பூக்களை விற்கும் பெரும்பாலானவர்கள் ஆண்களாக இருக்கும் பட்சத்திலே, அந்த ஆண்களுடைய மனதிலே இருக்கக்கூடிய விகாரமான சிந்தனைகள், அந்தப் பூவிலே பதிந்து, வைதவ்யம் அடைந்த அந்தப் பெண்ணின் மனதில் தவறான சிந்தனைகளை உண்டு செய்து, அவர்களின் விரதத்தைக் கலைக்க நேரிடும்.

இப்பொழுதும் நீங்கள் ஒரு கேள்வி கேட்கலாம்.

ஆன்கள் தானே கொடுக்கக்கூடாது? பெண்கள் கொடுக்கலாமே..? எனலாம். அந்தப் பெண் கல்யாணமானவளாக இருந்தால், தன் கணவனை பற்றிய சிந்தனைகள், அவள் மனதில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அது அவர்களுடைய தாயாராக கோதுரியாக இருந்தாலும் கூட, அவர்களுடைய சிந்தனைகள் அந்தப் பூக்களில் பரவி, அதை சூட்டிக்கொள்ளும் பெண்ணின் மனதிலே விகாரமான சிந்தனைகளை உண்டு பண்ணும்.

பூக்களுக்கு நம்முடைய மனதிலே இருக்கக்கூடிய சிந்தனைகளை கிரஹிக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்த நமது முன்னோர்கள், வைதவும் அடைந்த பெண்கள் பூக்களை சூட்டிக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லி வைத்தனர். அதுபோல் திருமணம் செய்து கொள்வோரிடையே அன்யோன்யம் அதிகரிக்கவும், மாலை மாற்றி கொள்ளும் வழக்கத்தையும் வைத்தனர். இன்றும்கூட வெளிநாடுகளிலே ஒருவருக்கொருவர் தமது நேசத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, பூக்களையே கொடுப்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

ஒரு பூவை கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஓரே விதமான எண்ணங்களை மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்து, அந்த பூவை இறைவனிடம் சேர்ப்போமானால், அந்த எண்ணங்கள் இறைவனிடம் சீக்கிரமாகச் சேர்ந்து விடுகின்றன.

சத்சங்க செய்திகள்

ஜீல 10-16 - காரியாபட்டி பூவேணுகோபாலஸ்வாமி கோவிலில் முரளிஜி பூர்மத்பாகவத உபன்யாசம் செய்தார். பூர்த்தி நாளன்று ருக்மிணி கல்யாணமும் நகரகீர்த்தனமும் நடைபெற்றது. ஜீலை 19,20 தேதிகளில் திருத்தனி மற்றும் அரக்கோணத்தில் முரளிஜி மஹாமந்திர கூட்டு பிரார்த்தனையை நிகழ்த்தினார்.

ஜீல 10 - பூஸ்வாமிஜி அவர்களின் அருளாசிகளுடன் ராமானுஜம்ஜி, G.O.D. India டிரஸ்ட் சார்பில் MOP Vaishnava College for Women இல் 120ஆகிரியர்கள் முன்பு 'Happiness@Work' தலைப்பில் பயிற்சி வகுப்பு நடத்தினார். Dr Pankajaji - HOD Sanskrit, Dr Lalitha Balakrishnanji - Vice Principal, Dr Nirmala Prasad - Principal ஆகியோர் இதில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்.

Our Humble Pranams to the Lotus feet of His Holiness Sri Sri Muralidhara Swamiji

Gururam Consulting Private Ltd

ஸ்வாமி ராமகிருஷ்ணரனந்தர் - 7

சென்னை ராமகிருஷ்ணா மடம் - ராமகிருஷ்ணானந்தரின் 150வது ஜெயந்தி விழா ஜீலை 15, 2012 அன்று ஸ்வாமிஜி ஆற்றிய உரை

எப்படி பரிவார தெய்வங்களையும், கோஷ்ட தெய்வங்களையும் வைத்துத்தான் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்பது விதியோ, அப்படி ஒரு மஹாபுரஷர் உலகில் இறங்கி வருகையில், அவருடன் அவரது பரிவாரங்களும் இறங்கி வரும் என்பதும் நியதி

அந்தந்த பரிவாரங்கள், உலகில் அவரை அந்தந்த காலகட்டத்தில் அடைந்து, அவரவர்களால் செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்களை செய்வர். ஒருசில பரிவாரங்கள் காரியமே செய்யாவிட்டனும், அந்த பரிவாரங்கள் உலகில் இறங்கினால்தான் அந்த அவதார புருஷரே தன் காரியத்தை செய்ய முடியும். ராமகிருஷ்ணருடன் இருந்த 16துறவிகளும், அவருடன் இருந்த பார்ஷதர்களே. ராமகிருஷ்ணரே தனது பாவசமாதிகளில் விவேகானந்தரை சப்தரிஷிமண்டலத்தை சேர்ந்த ஒருவராகவும், ராக்காலை கிருஷ்ணனுடன் தட்டாமாலை சுற்றி விளையாடுபவராகவும் பார்த்தத்தை சொல்லி இருக்கிறார்.

அதுமாதிரி ஒருவரான ராமகிருஷ்ணானந்தர் வங்காள மாநிலம் ஹலிக்ஸி மாவட்டத்தில், இச்சாலூர் கிராமத்தில் காஸ்வர சந்திரர்-பாவசந்தரிதேவி தம்பதிகளுக்கு மகனாக 1863 ஜீலை 13இல் பிறந்தார். அவர் பெற்றோர்களுக்கு, நான்கு ஆண் குழந்தைகள். நான்கு பெண் குழந்தைகள். மஹாபுரஷர்களும் சாதாரண ஒரு தம்பதிகளுக்கு பிறக்க மாட்டார்கள். பெற்றோர்களும் அப்படிப்பட்டவர்களாக இருப்பர். அநேகமாக அவதார புருஷர்கள் பிறக்கும் முன் அவர்கள் பெற்றோர்களுக்கு குழந்தை பேறு இருக்காது. சிவகுரு-ஆர்யாம்பாள் தம்பதிகள் திருச்சூர் வடக்குநாதனுக்கு நேர்ந்து கொண்டு, நெய்யபிழேகம் செய்தபின்னர்தான், ஆதிசங்கரர் பிறந்தார். ராமானுஜரின் பெற்றோர்களுக்கும் குழந்தை இல்லை. அவர்கள் திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோவிலுக்கு வந்து, அங்கு புத்ரகாமேஷ்டியாகமும்,

புராஷ்வாக்த ஹோமமும் செய்கின்றனர். அப்புறம்தான் குழந்தை பிறக்கிறது. நிறைய பாவம் செய்தால்தான் குழந்தை பிறக்காது என்ற அபிப்ராயம் நிலவுகிறது. அதற்காக ஜாதகரீதியாக, பலவிதமான ஹோமங்களும் பரிகாரங்களும் செய்வதைத்தான் கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால், ஆதிசங்கரர், ராமானுஜர் போன்ற மஹான்களின் பெற்றோர்களுக்கே குழந்தை இல்லாமல் இருப்பதை பார்க்கையில், ஒன்று தெளிவாகிறது. பெற்றோர்கள் நிறைய புண்ணியம் செய்தவர்களாக இருந்தால், அத்தகைய பெற்றோர்களுக்கு குழந்தையாக பிறக்க ஒருவன் பெரிய புண்யம் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அது.

ஈஸ்வர சந்திரர் தேவி உபாசகர். சாக்த மந்திரங்களையும், தாந்திரீக சாதனைகளையும் பயின்றவர். அவருக்கே கூட தேவியின் சாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கோவிலில் தேவி மறைவதை அவர் ஒருமுறை பார்க்கிறார். பிற்காலத்தில், பேலூர் மடத்தில் நடக்கும் ஹோமத்திற்கு அவர் பூரண உதவி புரிவதில் இருந்தே, அவர் பெரிய பக்தர் என்பது தெரிகிறது.

அம்மா பாவசுந்தரிதேவியின் தெய்வ நம்பிக்கையும், ஆச்சரியமானது. அவளது குழந்தைகளில் இருவருக்கு ஒருமுறை கடுமையான நோய் கண்டு, மருத்துவர்கள் கைவிரித்து விட்டனர். தாய், தேவியிடம், "குழந்தைகள் பிழைத்துவிட்டால் நான் என் ஜன்மம் முழுவதும் என் வலது கையை உபயோகிக்க மாட்டேன்" என்று பிரதிக்ஞை செய்கிறாள். உடனே குழந்தைகள் பிழைக்கின்றன. வாழ்நாள் முழுவதும், பாவசுந்தரிதேவி தன் வலதுகையை எந்தவொரு லெளகீக காரியத்திற்கும் உபயோகப்படுத்தவே இல்லை. அப்படி தன் பிரதிக்ஞையை காப்பாற்றினாள். இத்தகைய தம்பதியருக்கு பிறந்த ராமகிருஷ்ணானந்தர் மஹாபுராஷாய் இருந்ததில், ஆச்சரியம் இல்லை. மஹாபுராஷர்கள் உலகில் பிறக்கையிலேயே, பக்தியுடன் பிறக்கின்றனர். உலகில் அவர்களது பக்தி தூண்டப்படுகிறது. அவ்வளவுதான். ஒருவருக்கு ஒரு சூலோகம் முழுக்கவே தெரியும். அதை மறந்து விடுகிறார். யாராவது, அதில் முதல் வரியை ஞாபகப்படுத்தினால், இரண்டாவது வரி தானாகவே வந்து விடுகிறது அல்லவா? அப்படித்தான் அவர்கள் விஷயமும்.

(தொடரும்)
மதுரமுரளி ஆகஸ்ட் 2013

சனாதனப்புதிர் பகுதி 54 - கேள்விகள் - ஆத்ரேயன்

- ஹனுமார் கடலை தாண்டும்பொழுது அவர் நிழல் ஜலத்தில் தென்பட்டது. நிழலின் நீள், அகலங்கள் என்ன?
- மகேந்திர மலையில் இருந்து கிளம்பிய ஹனுமார் இலங்கையின் எந்த சிகரத்தில் இறங்கினார்?
- மகேந்திர மலையில் இருந்து லம்ப பர்வதத்திற்கு இடையிலான தூரம் எவ்வளவு?
- ஹனுமார் லங்கா நகரத்திற்குள் நுழைந்தபொழுது முதலில் எந்த காலை வைத்தார்?
- அசோக வனத்தில் சீதையை பார்த்து மோதிரம் கொடுத்து கணையாழியை பெற்று வந்த ஹனுமார், முதலில் அழித்தது என்ன? பிறகு அழித்தது என்ன?
- ஹனுமாரால் அசோகவனத்தில் சீதையை பார்த்த பிறகு கொல்லப்பட்டவர்கள் யார்?
- லங்கையை ஏரித்த பின் அசோகவனத்தில் மீண்டும் சீதாதேவியை பார்த்தபின் கிஷ்கிந்தை செல்ல ஹனுமார் எந்த மலை மீது ஏறினார்?
- கிஷ்கிந்தையில் இருந்து திரும்பிய ஹனுமார் எந்த மலையின் மீது குதித்தார்? அவர் கூறிய சொற்கள் என்ன?
- மகேந்திர பர்வதத்தை விட்டு வானர வீரர்கள் எங்கு சென்றனர்?
- சுந்தர காண்டத்தின் மஹிமையை எந்தெந்த புராணங்கள் கூறுகின்றன?

விடைகள்

- அகலம் 10 யோஜனை. நீளம் 30யோஜனை.
- லம்ப பர்வதம்; 3. 100 யோஜனை;
- இடது கால்.
- அந்தப்புரத்து உபவனமான அசோகவனம். பிறகு சைத்யப்ரசாதம் என்கிற ராக்ஷஸர்களின் குலதைவ கோவில்.
- 80000 (எண்பதாயிரம்) கிங்கரர்கள், சைத்யப்ரசாதத்தில் இருந்த காவலாளிகள், பிரஹஸ்தனின் புதல்வனான ஜம்புமாலி; மந்திரிகளுடைய ஏழு புத்திரர்கள்; விருபாக்ஷன், யூபாக்ஷன், தூர்த்தரன், ப்ரகஸன், பாஸக்ரஷணன் என்கிற ஜந்து சேனாதிபதிகள்; ராவணனுடைய பிள்ளையான அகஷகுமாரன்.
- அரிஷ்டம் என்ற மலை;
- மஹேந்திர பர்வதம். "கண்டேன் சீதையை" த்ருஷ்டா சீதா;
- மதுவனம் என்ற சுக்ரீவனுடைய வனம்.
- ஸ்காந்த புராணம், வாயு புராணம் – உமா ஸம்ஹிதை; குமார ஸம்ஹிதை – இராமாயண நவாஹு மஹிமை.

பரலகர்களுக்கு ஒரு கடை

கடவுளின் வேலை!

முன்பொரு காலத்தில் தாராள மனதுடனும், கர்வியாகவும் ஒரு மன்னன் ஆண்டு வந்தான். ஒரு விசித்திர கேள்வி அவன் மனதில் இருந்து வந்தது. அவனால் சுயமாக அதற்கு விடை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவன் தனது பிரதம மந்திரியை கூப்பிட்டு, தனது மனதில் இருக்கும் கேள்வியை கேட்டான்.

"மந்திரி! நான், நீங்கள், சிப்பாய், தளபதி, என் சாதாரண குடிமகன் என்று எல்லோரும் பொறுப்புடன் அவரவருக்கான வேலையை செய்கின்றனர். இது உலக நியதி. அது போல உலகை படைத்த இறைவனுக்கும், ஏதோ ஒரு பொறுப்பு இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அவன் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறான் என்பதே என் கேள்வி?" என்றான். அதைக்கேட்ட மந்திரிக்கு தூக்கி வாரிப்போட்டது. அவர் புத்திசாலிதான். ஆனால் கடவுள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று யாரால் சொல்ல முடியும்? அவர் ஆலோசித்து "மன்னா! நான் ராஜாங்க அலுவலுக்கு மட்டுமே பதில்களை அறிந்தவன். மேலும் எனக்கே இக்கேள்வி அடிக்கடி வருகிறது. ராஜகுருதான் இக்கேள்விக்கு பதிலளிக்க முடியும்" என்று தந்திரமாக பதில் சொன்னார்.

மன்னன் அக்கேள்வியை ராஜகுருவிடம் கேட்டான். அவருக்கும் பதில் தெரியாது. ஆனால் மன்னனிடம் தெரியவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவன் கோபப்படுவான். அதனால், பதில் சொல்ல ஒரு வார அவகாசம் வாங்கி கொண்டார். மத நூல்களில் சொல்லி இருப்பதை அவர் அறிவார். அவர் ஒரு வாரம் புத்தகங்களை அலசி பார்த்தார். அவற்றில் எதிலும் கடவுளின் வேலை இது என்று சொல்லி இருக்கவில்லை. அதனால் கடவுள் என்ன செய்கிறார் என்பதற்கு பதில் அவருக்கும் தெரியவில்லை. பலரிடம் பேசி பார்த்தும் விடை கிடைக்காததால், இறுதியில் அவர் சோர்வானார். தெரியவில்லை என்றால் மன்னன் கோபப்பட்டு, எனனம் செய்வான்; அவமானமாக இருக்கும்.

அதனால் ஒரு வார முடிவில் அவர் நாட்டை விட்டு எங்காவது சென்று விடலாம் என்று முடிவு செய்தார். ஒரு மரத்தின் அடியில் அமர்ந்து இப்படியான சிந்தனைகளை செய்து கொண்டிருந்தார். ஒரு பையன் அங்கு ஆடுகளை மேய்த்து கொண்டிருந்தான். அவன் ராஜகுருவை வணங்கி "அய்யா! தங்கள் கவலை என்ன?" என்று கேட்டான். அவரோ பதில் பேசாமல் ஆழ்ந்து சிந்தித்தவாறு இருந்தார். ஆனால் அச்சிறுவனோ அவரை அதே கேள்வியை கேட்டு கேட்டு, தொந்திரவு செய்தவாறிருந்தான். அதிலிருந்து விடுபட, அப்பாவியான அவனிடம், அவர், தன் கவலையை சொன்னார்.

அதை கேட்டவுடன் அந்த ஆட்டிடையன் "ஓ! இதுதான உங்கள் கேள்வி! நான் தீர்த்து விடுவேன்" என்று சொல்லி விட்டு பெரிதாக சிரித்தான். முதலில் அலட்சியப்படுத்தினாலும் அவன் மறுபடி மறுபடி சிரிக்கவே அவர் அவனிடம் "அந்த விடையை என்னிடம் கூறு" என்றார். அவனோ "இல்லை. அய்யா! அதை உங்களிடம் சொல்ல முடியாது. மன்னாரிடம்தான் சொல்ல வேண்டும். அதையும் நான்தான் சொல்ல வேண்டும். மன்னாரிடம் சென்று எனக்கு பதில் தெரியும் என்று தைரியமாக சொல்லுங்கள்" என்றான். ராஜகுரு ஆச்சியப்பட்டார். "பல விஷயம் படித்த நமக்கே சவால் விடும் கேள்விக்கு இவன் பதில் தெரியும் என்கிறானே" என்று நினைத்தார். ஆனாலும் மன்னாரிடம் பதில் சொல்ல ஒரு வழி கிடைத்ததே என்று எண்ணி, அவனிடம் மறுபடி மறுபடி பேசி, தன்னை தைரியப்படுத்திக் கொண்டு மன்னாரிடம் வந்தார்.

"மன்னா! உன் கேள்விக்கு என்னை விட ஒரு ஆட்டிடையன் பதிலே சரியாக இருக்கும். அவனை கேளுங்கள்" என்றார். அவர் சொன்னதை நம்பி, மன்னன் ஆட்டிடையனை கூட்டி வர அனுப்பினான். அந்த ஆடு மேய்க்கும் சிறுவனும், ஒரு சாக்கு போர்த்திக்கொண்டு, கையில் ஒரு மர குச்சியிடன், முடி சரியாக வாராமல், ஓரே அழுக்கு உடம்பாக வந்தான். ஆனால், அவன் மன்னானின் கேள்விக்கு பதில் தெரியும் என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், தைரியமாக ராஜசபையில் வந்து கம்பீரமாக நின்றான். அது எல்லோருக்கும் ஆச்சியத்தை தந்தது. மன்னனும் "சிறுவனே! ஆடு மேய்க்கும் உனக்கு எப்படி இந்த மதுரமுளி

கேள்விக்கு பதில் தெரியும்? அல்லது என் கேள்வியாவது சரியாக புரிந்ததா? என் பிரஜை என்பதால் அன்புடன் கேட்கிறேன். உனக்கு தெரிந்த பதிலை சொல். காலம் தாழ்த்தாதே" என்றான்.

அப்பொழுது அச்சிறுவன் "எதற்கும் சரியான முறை அவசியம் மன்னா. எனக்குத்தான் விடை தெரியும். நான்தான் சொல்லி கொடுக்க வேண்டும் என்பதால் நானே ஆசிரியன். உங்களுக்கு தெரியாது. நீங்கள் மாணாக்கர். என்னை கீழே நிற்க வைத்து, நீங்கள் மேலே அமர்ந்து பாடம் கேட்டால் பாடம் விளங்காது" என்றான். பையனின் பேச்சு ஆச்சரியமாக இருந்தது. மன்னனோ தயங்காமல் "என்ன செய்ய வேண்டும் சொல்" என்றான். பையனும் சட்டென "நான் சிம்மாசனத்தில் அமர வேண்டும். நீங்கள் நின்று கொண்டு பணிவுடன் கேட்க வேண்டும். அப்பொழுது பதில் சொல்வேன்" என்றான். எல்லோரும் முன்முனுத்தனர். பையனின் தலை போய் விடும் என்று நினைத்தனர். மன்னனோ சிறிது நேரம் யோசிப்பது போலிருந்தான். அவன் பதிலை தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வமுடன் "சரி. பதில் சொல்லாவிடில் உனக்கு கடுமையான தண்டனை உண்டு" என்றவாரே சிம்மாசனத்திலிருந்து இறங்கினான்.

பையன் கொஞ்சமும் யோசிக்காமல் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தான். ராஜுகுருவை பார்த்து சிரித்தான். மன்னனை அலட்சியமாக பார்த்தான். ஒரு ராஜா போல தான் உட்கார்ந்திருக்கும் ஸ்தானத்தை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தான். பேசவே இல்லை. மன்னனுக்கு கோபமும் எரிச்சலும் வந்தது. "உன் பதில்தான் என்ன? சொல்லி தொலை. நேரம் வீணாகிறது" என்றான். அவன் கைகள் உடை வாள் அருகில் சென்றது. என்ன நடக்குமோ என்று ராஜுகுரு பயந்தார். அந்த பையன் மறுபடி சிரித்தான். மெல்ல ஆனால் உரக்க பேசினான். அவன் குரலில் தெளிவு இருந்தது. நடுக்கம் இல்லை. ஆழமாக பேசவது போலிருந்தது குரல். "மன்னா! கடவுள் என்ன செய்கிறார் என்பதுதானே உன் கேள்வி? இதோ பார். அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்று. இதுதான் அவர் வேலை. பணிவானவர்களை மேலே தூக்கி விடுவதும் காவிகளை கீழே தள்ளுவதும்தான் அவர் வேலை" என்றான்.

மன்னன் விக்கித்து நின்றான்!

Our Humble Pranams to the Lotus feet of His Holiness Sri Sri Muralidhara Swamiji

ADVT

Our products

Globe Tipper

Unit Converter

Smart Alarm Pro

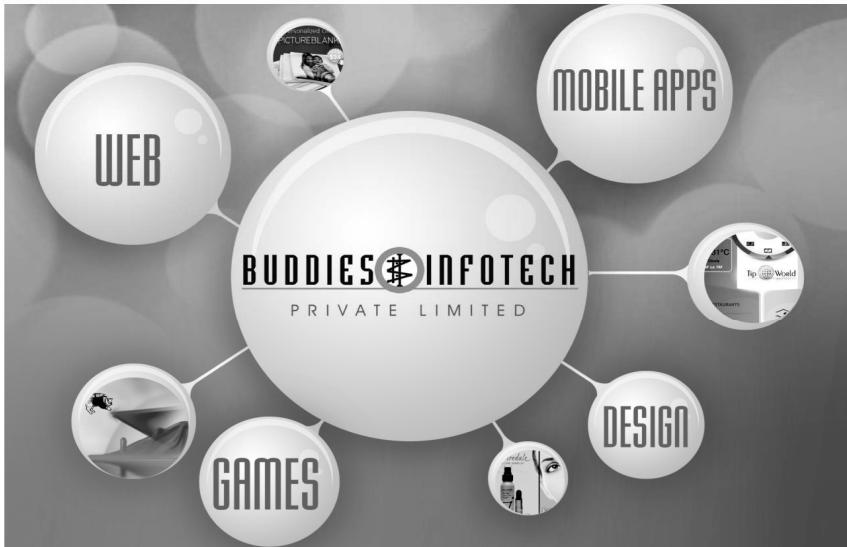
DRACO, The Dragon

Our Solutions

- ▲ Mobile Games
- ▲ Mobile Data Security Systems
- ▲ Multimedia content Exchange
- ▲ Mobile Applications
- ▲ Mobile Enhancement Utilities
- ▲ 3D Multiplayer Games

For any Business Related Enquiry email us at contact@vapssky.com

75 & 77, KG Marina Bay, Santhome High Road, Santhome, Chennai - 600 004

Phone: 044 - 42144662, 43033313, 43033326

contact@buddiesinfotech.com

www.buddiesinfotech.com

மதுரமுரளி

[28]

ஆகஸ்ட் 2013

சத்சங்க செய்திகள்

ஐன் 28 - சென்னை கொடுங்கையூர் ஏ.பி.மஹாலில் 2000 அண்பர்கள் பங்கு கொண்ட சத்சங்கத்தில் பூஞ்சீஸ்வாமிஜி அவர்கள் தியாகராஜ் ஸ்வாமிகள் குறித்து அருளுரை வழங்கினார். கொடுங்கையூரை சுற்றியுள்ள சத்சங்க மையங்களுக்கு சென்று ஆசி வழங்கினார்கள்.

ஐன் 30 - மாலையில் ராணிப்பேட்டை பெல் டவுன்ஷிப் மனமகிழ் மன்றத்தில் 1500 அண்பர்கள் பங்கு கொண்ட சத்சங்கத்தில் பூஞ்சீஸ்வாமிஜி அவர்கள் சுந்தர காண்டம் குறித்து அருளுரையும் மஹாமந்திர கூட்டு பிரார்த்தனையும் நிகழ்த்தினார். முன்னதாக நரசிங்கபுரம் பூஞ்யோகநாரசிம்மர் ஆலய தரிசனமும் செய்தார்கள். அன்று மதியம் பிரதிவாரம் நாமகீர்த்தனம் நடைபெறும் வாலாஜா பஜுனை மடத்தில் ஒரு சத்சங்கமும் நிகழ்த்தினார்கள்.

ஐலை 6 - சென்னை முடிச்சூர் விவேகானந்தா பள்ளியில் நடைபெற்ற ஆசிரியர் பயிற்சி முகாமில் பூஞ்சீஸ்வாமிஜி அவர்கள் கலந்து கொண்டு அருளுரை வழங்கினார்கள்.

ஐலை 14 - மணிமங்கலம் கஜலஷ்மி நகர் பிள்ளையார் கோவில் கும்பாபிஷேகத்தில் கலந்து கொண்டு பூஞ்சீஸ்வாமிஜி அருளுரை வழங்கினார்கள்.

ஐலை 14, 15 - பெங்களூரு கல்கரே கிராம பூஞ்சீந்தர ஆஞ்சநேயர் கோவிலிற்கு பூஞ்சீஸ்வாமிஜி விஜயம் செய்திருந்தார்கள்.

ஐலை 19 - விட்டலாபுரம் பாண்டுரங்கன் கோவிலில் ஆஷாட ஏகாதசியை முன்னிட்டு நடைபெற்ற சிறப்பு திருமஞ்சனம் மற்றும் நாமசங்கீர்த்தனத்தில் பூஞ்சீஸ்வாமிஜி அவர்கள் கலந்து கொண்டு அனைவருக்கும் தீர்த்த பிரசாதம் வழங்கினார்கள்.

ஐலை 22 - மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் மிக சிறப்பாக "குருபூர்ணிமா" கொண்டாடப்பட்டது. ஏராளமான அன்பர்கள் வந்து பூஞ்சீஸ்வாமிஜி அவர்களை தரிசனம் செய்து குருவருளும் திருவருளும் பெற்று சென்றனர். அனைவருக்கும் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது. பூஞ்சீஸ்வாமிஜி முன்னிலையில், தூத்துக்குடி சக்தி பூஞ்சீவாசன் அறக்கட்டளை மற்றும் G.O.D. India டிரஸ்ட் சார்பாக கிராம பள்ளி சிறுவர்களுக்கு, சீருடை வழங்கப்பட்டது.

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமரனும்

- ஜனனி

பூந்தேவதாஸ் பாபாஜி
மற்றும் பூந்கோபாலீபாயி -8

கிழக்கு வங்காளத்தின் சட்டக்ராமத்தை சேர்ந்த ப்ரஸித்தமான வைத்தியர் மற்றும் பக்தரான பூந்கார்த்திக்சந்திரர், தனது வீட்டில் உள்ள எல்லோரையும் வரச் சொல்லி, "எனது வாழ்வின் அந்திநேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வருடத்தில் ஸஹ்யாஸ்தமனம் ஏற்பட்டுவிடும். இன்றிலிருந்து தினமும் ஹரிநாம் கீர்த்தனம் ஏற்பாடாகட்டும். ஹரியின் நாமம் என் காதுகளில் விமுந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்.

இதை கூறும்பொழுது, அவர் உடல்நலம் முற்றிலும் திடமாக இருந்தது. அவர் வயது முதிர்ந்தவரும் அல்ல. அதனால் வீட்டில் உள்ளோருக்கு இதில் நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. அவரது நான்கு புத்திரர்களுக்கும் தங்கள் தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதா இல்லையா என்ற குழப்பம் ஏற்பட்டது.

கீர்த்தனம் ஏற்பாடு செய்திருக்கும் காரணத்தை மற்றவர்கள் கேள்விப்பட்டார்களானால், பரிஹாஸம் செய்வார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். யாராவது இறக்க இருக்கும் தருவாயில்தான், நமது க்ராமத்தில் கீர்த்தனம் ஏற்பாடு செய்வது வழக்கம். இந்த புதல்வர்கள், தங்கள் தந்தையின் மரணத்தை உத்ஸவமாக கொண்டாடுகிறார்களே என்று ஊர் மக்கள் பேசுவார்களே என்று அஞ்சினார். தந்தை நின்மாகவே இறந்துவிட்டால், தந்தையை புதல்வர்கள் சேர்ந்து பரலோகம் அனுப்பி வைத்துவிட்டார்கள் என்று கூறுவார். அப்படி ஒன்றும் ஆகவில்லையென்றாலும், தந்தையை பற்றி பரிஹாஸமாக பேசுவார்கள்.

பூந்கார்த்திக்சந்திரரின் மூன்றாவது மகனான பூந்கருஷனதாஸ், தன் தந்தையை போலவே பக்தியும், மதுரமுரளி

விவேகமும் உள்ளவராக இருந்தார். அவர் கூறினார், "வீணாக நீங்கள் எல்லோரும் விவாதம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்பா ஒருபொழுதும் பொய் கூறுவதில்லை என்று, நாம் அறிவோம். அவர் ஒரு வருட முடிவில் மரிக்கவில்லை என்றால், நமது கீர்த்தனத்தின் மகிழ்ச்சியால் வர இருந்த மரணம் ஒடிவிட்டது என்று எண்ணுவார்கள். அப்படி அவர் இறந்துவிட்டாலும், கீர்த்தனத்தால் அவருக்கு ஸத்கதியே ப்ராப்தமாகும். மக்களும் அவரது ஆசையை பூர்த்தி செய்ததற்காக, நம்மை பாராட்டுவார்கள். ஆக, இந்த நல்ல கார்யத்தை செய்ய நாம் ஏன் இவ்வளவு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும்? மக்கள் புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும், தந்தை மரித்தாலும் ஜீவித்தாலும், பகவான் நமது கீர்த்தனத்தினால் ப்ரஸன்னம் அடைவான் என்பது ஸர்வ நிச்சயம். நாம் பகவானின் பௌதிக்காக, பஜனை ஏற்பாடு செய்வோம்" என்று முடித்தார்.

பஜனைக்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய தொடங்கிவிட்டார் பூஞ்சுஷணதாஸர். தினமும் மாலை இரண்டு மணி நேரம் தாளவாத்யங்களுடன், பஜனை ஏற்பாடாயிற்று. ஒரு வருட காலமும் இப்படியே கழிந்தது.

கார்த்திகை மாதம் பிறந்ததும், அகண்ட கீர்த்தனம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கோபாஷ்டமி தினத்தன்று, பூஞ்சார்த்திக சந்திரர் க்ராமத்தில் உள்ள அனைவரையும், விசேஷ பஜனைக்காக அழைத்தார். அப்பொழுது நடந்த கீர்த்தனையின் த்வனி, விண்ணை எட்டியது.

அச்சமயம் கார்த்திகசந்திரர், க்ருஷ்ணதாஸை ஜாடையால் அழைத்து ஏதோ ஆக்னாபித்தார். க்ருஷ்ணதாஸரும் உடனே அதை நிறைவேற்ற முற்பட்டார். பாயிலிருந்து அவரை எழுப்பி, அவருக்கு ஸ்நானம் செய்வித்து, பன்னிரெண்டு புண்டரங்கள் அணிவித்து, பகவானின் சரணாம்ருதத்தை பருக வைத்து, வரஜத்தின் ரஜஸை (புழுதியை) மார்பில் பூசி, யோகபீடத்தின் ஒரு சித்திரத்தை அவர் பார்க்கும்படி வைத்தார். அப்படத்தை கண் இமைக்காமல் பார்த்தவாறே, கார்த்திக சந்திரரும் தேஹு த்யாகம் செய்தார்.

(தொடரும்)

-மகாவித்துவான்
மயிலம். வே. சிவசுப்பிரமணியன்

மணம் வீசும் பூங்கொத்துக்களை உடைய துளசி மாலையை அணிந்தோன் ஆகிய திருமால் வெளிப்பட்டு கொடுத்தால் அல்லாமல் பெருமையில் சிறந்த பரமபதம் என்று பலராலும் வணங்கி துறிக்கப்பெறும் வீடு பெறுதற்கு எனிதானதல்ல என்ற கருத்தை

"நாறினர்த் துழரயோன் நல்கின் அல்லதை ஏறுதல் என்றோ வீறுபெறு துறக்கம்" (15)

என்ற அடிகளிற் கூறினார். துறக்கமாகிய பரமபதம் பெறுதற்கும் எம்பெருமானை தரிசிப்பதற்கும் உரிய முயற்சிகள் பல. அவை அரிதினும் அரியனவாகும்.

அரிய யாகாக்கினியை எழுப்பி பெரிய யாகங்களை செய்தல், கடவுள்தன்மை வாய்ந்த கங்கை, காவிரி முதலிய புண்ணிய நதிகளில் நீராடுதல் ஆகிய தீர்த்த யாத்திரை செய்தல், காற்றையே உணவாகக் கொண்டு யோக நிலையில் நிற்றல்; இரவும் பகலும் இடை விடாது மணியும் மலரும் கொண்டு பூசனை செய்தல்; எங்கும் எல்லாமாய் இருந்து கொண்டுள்ள எம்பெருமானை இதயத்தில் தியானம் செய்தல்; உலக போகங்களை வெறுத்து ஒதுக்கி எவ்வுயிர்க்கும் செய்ய முடியாத பெருந்தவங்களை செய்தல் என்பது போன்ற மிக அரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர்கள் அடையக்கூடிய அரிதினும் அரிதான பெரும்பேறு எம்பெருமான் தரிசனம், துறக்கம் என்று சொல்லப்பெறும் வீடு பேறாகிய பரமபதம் ஆகும்.

இப்படி மிக அரிய முயற்சிகளை செய்து அடைய கூடிய துறக்கத்தை திருமாலிருஞ்சோலை என்கின்ற இந்த மாலிருங்குன்றத்தை தரிசித்து எனிதிற் பெற்று விடலாம். ஆகையால் எல்லோரும் கேட்கும்படி இம்மால் மலையை தோத்திரம் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்கிறார்.

இனி அம்மலையை ஏத்துகின்றார்,

"அரிதீற் பெறு துறக்கம் மாலிருங்குன்றம்
எளிதீற் பெறல் உரிமை ஏத்துகம் சிலம்ப"

இங்கே உரிமை என்றது இம்மலையை ஏத்துவார்க்கு துறக்கம் உரிமை உடையது என்பதை உணர்த்துகிறது. சிலம்ப என்று ஒலிக்கும்படி ஏத்துகம் என்றார். ஒலித்தலால், பிறர் கேட்கும்படி ஆகும். எனவே, சொல்வார்க்கும் கேட்பார்க்கும் துறக்கம் எளிதாகும் என்பது கருத்து.

"அரா அணர் கயன்தலைத் தம்முன் மார்பின்
மர஗யலர்த் தாரீன் மாண்வரத் தேரன்றி 20
அலங்கும் அருவி ஆர்த்து இழிழ்பு இழியச்
சிலம்பா றணிந்த சீர்கைமு தீருவின்
சேவையோடு தொடர்மொழி மாலிருங்குன்றம்"

என்று அம்மலையை பாடுகிறார்.

ஆதி சேடனாகிய பாம்பினது மேல் நோக்கிய மெல்லிய தலையால் கவிக்கப்பெற்ற, மணிவண்ணனாகிய கண்ணனுக்கு முன்னோனாகிய பலராமன் அணிந்துள்ள வெண் கடம்ப மாலையை போல, வெள்ளை வெளேர் என்று மாட்சிமை பெற தோன்றி அசைகின்ற அருவிகள், ஆரவாரித்து ஒலித்து கொண்டு இறங்குதலால் உளதாகிய சிலம்பாற்றினால், அழகு பெற்றது அம்மலை.

(தொடரும்)

நான் எவ்வளவுதான் ஜபம், தியானம், கீர்த்தனம் செய்தாலும் என்னால் மாயையை வெல்வதற்கு முடியவில்லை. ஒருவேளை, நான் என்னை காப்பாற்று என்று உன்னை தஞ்சம் அடைவதற்கு முன்பாக, மாயை தன்னை காப்பாற்ற வேண்டி, உன்னிடம் தஞ்சம் அடைந்து விட்டதா என்ன?

- மஹாரண்யம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிஜி

அப்பாலுக்கு அப்பால்

பசவரின் குணம்!

சற்றும் எதிர்பாராமல் சிக்கைய்யா, அந்த தம்பதிகளின் முன் விழுந்து வணங்கினார். வணங்கப்பட்டவரோ பின்வாங்கியவாறே "இதற்கு இனிமேலும் அவசியமில்லை. நானும் உன்னை போலவே மாறி விட்டேன். உன்னை பசவரை கொல்ல, நான்தான் அனுப்பினேன். நீ காலத்தில் திரும்பவில்லை என்றதும் கோபப்பட்டேன். அதனால் உன்னை கொல்ல விரும்பினேன். அப்பொழுது, கல்யாண் நகரிலிருந்து வந்திருந்த சிலரிடம் பொய்யாக நட்பு பூண்டு பேசி கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால் அவர்களோ, இதுகாறும் நான் சந்தித்த பசவரின் அடியார்களை விட மேம்பட்டவர்கள். அவர்கள் பசவரை பற்றியும் அவரது விசாலமான மனதை பற்றியும், சொல்ல சொல்ல என் மனம் மாறி விட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒருவரை கொல்ல, உன்னை அனுப்பினோமே என்று வருந்தினேன். நாட்கள் செல்ல செல்ல எனக்கு இருப்பு கொள்ளவில்லை. என்னால், அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. எனது சிவபக்தி என்பது, பசவரின் பக்திக்கு முன்னால், குப்பைக்கு சமானம் என்பதை புரிந்து கொண்டேன்.

இப்படியே பசவரை பற்றிய சிந்தனையானது, என் மனதில் வளர்ந்து கொண்டே போனது. அது என்னை விழுங்கியது. மகனுக்கு முடிகுட்டி விட்டு, நானும் ராஜ்யத்தை துறந்து விட்டு இங்கு வந்தேன். மன்னை நான், உனக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். மாறாக உன்னையே வழிகாட்டியாக பெறும் பேறு பெற்றேன். இங்கே வந்தபொழுது, நான் வேறு தேசத்தவன் எனினும், எனக்கு தங்குவதற்கும், உணவிற்கும் கஷ்டமில்லாமல் ஒரு வேலை அமைந்தது. உன்னை இங்குதான் பார்க்க வேண்டும் என்பது பசவரின் சங்கல்பம் போலிருக்கிறது" என்றார். அப்பொழுதுதான், எல்லோருக்கும் அது காஷ்மீர மன்னர் என்று தெரிந்தது.

நாடாளும் மன்னர் சிறு தொழில் செய்து ஜீவனம்

நடத்துவதை பார்க்க சிக்கையாவிற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனால் மன்னரே "ஆடம்பர வாழ்க்கையை விட்டு வந்ததில் எனக்கும் ராணிக்கும் மிகுந்த திருப்தி; பெரிய மகிழ்ச்சி" என்றார். மன்னனும் ராணியும் சிக்கையாவும் பசவரை வணங்க, பசவரோ மன்னரின் கைகளை பிடித்து கொண்டு "உங்களை நான் தரிசிக்க ஆசைப்பட்டேன். உங்களை பார்த்ததில் மிக்க மகிழ்ச்சி" என்றார். அல்லமர் எல்லாவற்றையும் பார்த்து சிரித்து கொண்டே இருந்தார்.

பின்னர், தனிமையில் பசவரை அழைத்து அல்லமர், "பசவண்ணா! உன்னிடம் எனிமை இருப்பது அழகு. ஆனால் உன்னை பின்பற்றுவோருக்கு ஒரு வரைமுறையை வைப்பது அவசியம். அதுதான் நல்லது" என்றார்.

பசவர் அமைதியாக "பிரபு நீங்கள் சொல்வது சரி. ஆனால் அப்படி பார்த்தால் எல்லோருக்கும் நல்மார்க்கத்தை போதிப்பது எப்படி? அதை உங்களால் மறுக்க முடியுமா?" என்றார். அல்லமர் சிரித்து கொண்டே "தெய்வ சிலையை சாணியால் பிடித்து வைத்தால், சாண நாற்றம் போகுமா என்ன? அல்லது அழுகின பூசணி, பலம் தருமா என்ன? சரி. இப்படி வைத்து கொள்வோம். பொய் பேசுபவன், எப்படி பக்தனாக முடியும்?" என்று கேட்டார்.

இதை கேட்டவுடன் பசவர் வியப்படைந்தார். ஏனெனில் இவை எல்லாம் பசவரின் வசனங்களில் இருப்பவையே. அவற்றை வைத்தே, அல்லமர் கேள்வி கேட்டிருந்தார். பசவரும் சளைக்கவில்லை. "பிரபு! பக்தன் மேலே மேலே முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகவே, அப்படி நான் சொன்னேன். மேலும், சூழ்நிலை ஒருவனுக்கு சரியான ஆண்மீக பாதையை அமைத்து கொடுக்காவிடில், அவன் என்ன செய்வான்? இறைவனை அடைய வேண்டும் என உண்மையாக விரும்பும் ஒருவனுக்கு கூட, வழி இல்லாமல் போக கூடாது என்பது என் எண்ணம். இன்னும் சொல்ல போனால், இங்கு வருவோர், துளி மாற்றம் பெற்றாலும் நான் மகிழ்ச்சியே அடைவேன்" என்றார் பசவர். அல்லமர் "பசவண்ணா! உனது விசாலமான மனதின் முன் நானும் தோற்கிறேன்" என்று சொல்ல சொல்லவே, அவ்விடத்திற்கு வெளியே பெரிய கூச்சல் சுப்தம் கேட்டது. பசவர் அதை நோக்கி விரைந்தார். நிதானமாக அல்லமர் பின் தொடர்ந்தார்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீஹரி

**ஸ்ரீமாதுரீஸ்கீ ஸமேத ஸ்ரீப்ரேமிக வரதன் துணை
ஸ்ரீமாதுரீ ஸகீ ஸமேத ஸ்ரீப்ரேமிக வரதனின்
இருபதாவது வருட ப்ரூம்மோத்ஸவ பத்திரிக்கை**
இடம்: மதுரபுரி / தேதி: 28.8.2013 to 6.09.2013

28.8.2013	புதன்	இரவு	நந்தோத்ஸவம் – ஹம்ஸ வாஹனம்
29.8.2013	வியாழன்	மாலை	சேஷ வாஹனம்
30.8.2013	வெள்ளி	மாலை	ஸிம்ஹவாஹனம்
31.08.2013	சனி	மாலை	புன்னைமர வாஹனம்
01.09.2013	ஞாயிறு	காலை	விசேஷ திருமஞ்சனம்
	ஏகாதசி	மாலை	கருட ஸேவை
02.09.2013	திங்கள்	காலை	ஸ்ரீகோவிந்த பட்டாபிஷேகம்
	துவாதசி	மாலை	யானை வாஹனம்
03.09.2013	செவ்வாய்	மாலை	நிகுஞ்சோத்ஸவம்
04.09.2013	புதன்	காலை	குதிரை வாஹனம்
		மாலை	ஜானவாஸம் – நாதஸ்வரம் கடலூர் ஸ்ரீபாலச்சந்தர் & பாலமுருகன் குழுவினர்
05.09.2013	வியாழன்	காலை	ஸ்ரீராதாகல்யாணம்
		மாலை	தெப்போத்ஸவம்
06.09.2013	வெள்ளி	காலை	ரதோத்ஸவம், விடையாற்றி

பாகவதோத்தமர்கள் வந்திருந்து கதாசிரவனம், நாமசங்கீர்த்தனம் மற்றும் உத்ஸவ வைபவங்களில் கலந்து கொண்டு. பகவத் க்ருபைக்கும் குரு க்ருபைக்கும் பாத்திரமாகும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம். **இப்படிக்கு மதுரபுரி மஹாரண்யம் ஆஷாட ஏகாதசி ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிஜி**

ஸ்ரீஸ்வாமிஜி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயங்களை

**Dr.A.BHAGYANATHAN, Personal Secretary to
HIS HOLINESS SRI SRI MURALIDHARA SWAMIJI**

New No. 51, Old No. 24, 7th Avenue, Ashok Nagar, Chennai - 83.

Tel. : +9144-2489 5875, Email : contact@namadwaar.org என்னும்

முகவரிக்கு அனுப்பவும்.